

1. Až jednou sejdeme z hor, cesty se propadnou níž,
tváře si nic zlého nemyslí, když nechceš, neublížíš,
přípí(by)tky z dešťových par, na šátcích polední žár,
až jednou sejdeme z hor, cesty se propadnou níž.

2. Zvukové vlny se šíří a slova, co nezahynou,
na jedné ruce Ti spočítám jak šance pod lavinou,
stačí je z doslechu znát, vyčíst je z kamenů, snad
až jednou sejdeme z hor, cesty se propadnou níž.

R: Šrámy se zacelí, jizvy zjihnou, neděle pondělí vždycky stihnou,

plechovej bubínek za lodní zvon, mě hledal můj bůh, byl to u
rčité on.

Vodil nás větrem a nenechal spát, proto se pletem, když musí
me lhát,

až jednou sejdeme z hor, cesty se propadnou níž.

3. Vrcholy hlídají pád, jejich stín otvírá dlaň,
do nitra hory Tě zvednou, nejdřív si klekni, pak vstaň,
komnaty jantarový Ti v pravý čas pravdu poví,
až jednou sejdeme z hor, cesty se propadnou níž.

4. Ve světě barev si číst, znát popěvek na jeden tón,
v blezcích se jeho tvar míhá, možná je vrytý do etruských sp
on,

oči ho vyzařují, podle něj po mořích vraky plují,
až jednou sejdeme z hor, cesty se propadnou níž.

R: Šrámy ...